

Barraca codi 10348 - BV184

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Obaga del Pinetar - Mas de les Fonts
Emplaçament: Sota el Serrat de can Güell, prop del camí de can Güell, en una línia elèctrica
Alçada: 383m

Coordenades:

Latitud: 41.36132
Longitud: 1.94752
UTM Est (X): 411969
UTM Nord (Y): 4579403

Classificació

Número de fitxa: 08295-181
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX-XX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Enderroc important (coberta i part posterior).
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08296A00400007
Autoria de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dv., 16/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria aïllada i orientada al sud-oest. La seva planta és circular i presenta un portal d'accés d'arc primitiu o d'ametlla. No ha estat restaurada malgrat l'enderroc que pateix la coberta i tota la part posterior de l'estructura. La barraca s'assenta damunt d'un marge que alhora li fa de recer a la banda esquerra.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

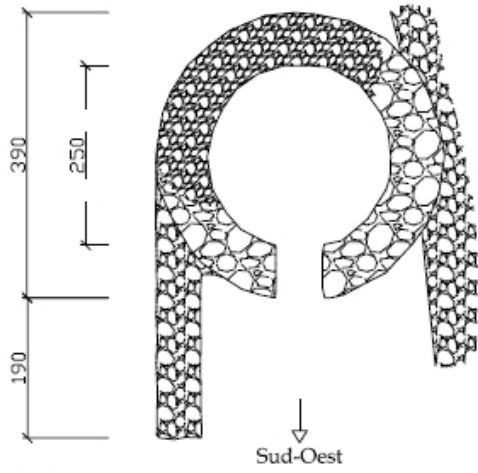
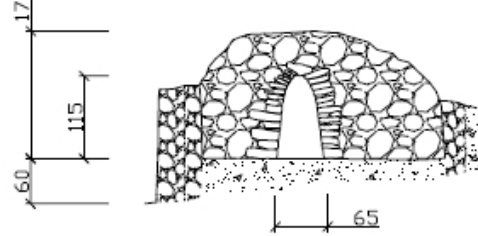
Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

B184
 Wkp. 10348

CENTRE EXCURSIONISTA DE VALLIRANA	
Observació	Enderroc sostre i lateral
Any	20141018
Situació	MAS DE LES FONTS_Obaga del Pinatar
Tipus	DESCONEGUT